

τον Ά. Δικταίο (ποιήματα, σ. 414-416), «Το αμερικανικό πνεύμα» του Jean Wahl από τη Λουίζα Τόμαν και «Τι είναι η Αμερική;» του André Siegfried από τον Ά. Δικταίο (απαντήσεις στην έρευνα του περ. «Αμερική και Ρωσία. Οι δύο μεγάλοι αντίπαλοι κόσμοι, αντίστοιχα, σ. 443-447, 448-453).

Από το τεύχος 35-36 (Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1945) τα: «Μέρες ειρήνης» του W. Whitman από τον Γ. Σφακιανιάκη (ποίημα, σ. 480), «Στοχασμοί για την ποίηση» του P. Valéry από την Τέα Ανεμογιάννη (σ. 481-483) και «Πρώτες εντυπώσεις από την Αμερική» του H. De Keyserling από τη Λουίζα Τόμαν (απάντηση στην έρευνα του περ. «Αμερική και Ρωσία. Οι δύο μεγάλοι αντίπαλοι κόσμοι», σ. 519-524).

Η «Αγγλοελληνική Επιθεώρηση»

7

Έπειτα από τα γεγονότα του Δεκέμβρη του 1944, η ομαλότητα του λογοτεχνικού βίου δεν επανήλθε απρόσκοπτα, ούτε χωρίς πολιτικές επιβαρύνσεις. Η πιο χαρακτηριστική εκδήλωση υπήρξε η έκδοση της *Αγγλοελληνικής Επιθεώρησης* το 1945, η οποία, στον πρώτο της ιδίως τόμο, φαινόταν να θέλει να αποδείξει ότι η Κοινοπολιτεία, εκτός από τον πολεμικό οπλισμό της, διέθετε και πνευματικό οπλισμό τον οποίο επιχειρούσε να επιδείξει με το έντυπο αυτό. Ο πρώτος τόμος εκδοτικά φαινόταν σαν μια πρόχειρη δουλειά με χαρτί δεύτερης ποιότητας, ενώ τα κείμενα που δημοσιεύονταν δεν είχαν άμεση πολιτική σκοπιμότητα. Από τους πρώτες Έλληνες συγγραφείς που συνεργάστηκαν ήταν ο Κ. Ουράνης με το άρθρο «Τί αισθανόμαστε για την Αγγλία», ο Γ. Θεοτοκάς με τη μελέτη «Η μοίρα του John Keats» και ο Α. Σολομός με κριτική θεάτρου. Να σημειώσω ότι πολλές σελίδες γράφονται στα αγγλικά, όπως επίσης ότι δημοσιεύεται και αγγλική μετάφραση του *Ύμνου εις την Ελευθερίαν* του Διονυσίου Σολωμού.

Στο δεύτερο τεύχος ο Ουράνης γράφει άρθρο για τον Ράντγκυαρντ Κίπλινγκ και αναδημοσιεύεται από το *Ελεύθερον Βήμα* του 1940 η μετάφραση του «If...» από τον Χρ. Α. Μάνεση [= Χρ. Χρηστίδης]. Ο Μ. Ροδάς γράφει «Το θέατρο επί Κατοχής (και ο διωγμός του Σαίξπηρ)», επίσης (ανα)δημοσιεύεται η «Ιερά οδός» του Σικελιανού και αντικριστά παρατίθεται η μετάφρασή της από τους Κ. Α. Τρυπάνη και Τόμας Μπάρρι (σ. 20-21).

Στο τρίτο τεύχος δημοσιεύονται τα δοκίμια του Τ. Σ. Έλιοτ «Οι

